ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 Φεβρουαρίου 1924

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΕΤΟΣ Η. — ΑΡΙΘ. 2211 — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤ. 50 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ — ΓΡΑΦΕΙΑ: Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΕΚΕΙΝΟΙ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ

Ὁ πολιτικομματισμὸς ἔπειτα ἀπὸ πολλοὺς καὶ διαφόρους ἐλεγμοὺς κατόρθωσε νὰ ἐμφανισθῇ καὶ πάλιν εἰς ἐναίσιαν παράταξιν, μὴ ἐξαιρουμένου ἀπ' αὐτῆς οὐδὲ τοῦ περιλαλήτου κόμματος τοῦ τενεκεδένου ὑποστρατήγου.

Τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συνασπισμοῦ τῶν ἀντιβενιζελικῶν δυνάμεων, ἐξαίρουν καὶ ἀνυμνοῦν αἱ ἀντιδραστικαὶ ἐσημερίδες καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ χαρὰ ξεχειλίζει εἰς τὰς καθημερινὰς των στήλας.

Ἡμεῖς ἐξ ἀντιθέτου εἰς τί καταγινόμεθα; Εἰς τί καταγίνονται οἱ θαυμάσιοι συζητησίαι τῆς Βουλῆς, οἱ ἀπεραντολόγοι ρήτορες, οἱ ἀσύγκριστοι φανφαρόνοι;

Ε ΦΛΑΒΕ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

Ματαίως ἄραγε καὶ ἀσκόπως ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀπευθύνεται διὰ στόματος τοῦ ἐκλεκτοῦ πληρεξουσίου μας, ἡ φωνὴ τῆς Λέσβου πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν τόπων;

— Ἐνωθῶμεν, διασαλπίζει πρὸς τοὺς κατατριβομένους εἰς ἔριδας καὶ φωνασκίας καὶ ῥητορικὰς συχαμερότητας συναδέλφους του, ὁ Λέσβιος πληρεξούσιος κ. Γ. Παπανδρέου. Ἂς ἀγήσωμεν κατὰ μέρος τὰς ἔριδας, καὶ ἂς συμπήξωμεν ἡνωμένοι τὴν ἱερὰν παράταξιν ποὺ θὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἑλληνικὴν δημοκρατίαν ἀπὸ τὸν σοβοῦντα ἀπειρομεγέθη κίνδυνον.

Καὶ οἱ λόγοι του σβύνονται ὑπὸ θύελλαν χειροκροτημάτων. Ἂς τόσο ὅμως θὰ εὕρουν καμμιαν ἀπήχησιν; Ὁ κώδων τοῦ κινδύνου κρούεται, ἀλλὰ κανεὶς δὲν θέλει νὰ τὸν ἐννοήσῃ δυστυχῶς. Θὰ τὸν καταλάβουν ἀργότερα, ὅταν δὲν θὰ εἶνε πλέον δυνατὸν νὰ προληφθῇ τὸ κακόν.

ΜΙΑ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

Ἡ ἀπόφασις τῶν ἀντιδραστικῶν νὰ μετάσχουν εἰς τὸ δημοψήφισμα εἶνε καὶ αὐτὸ μία ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις τοῦ ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔχουνε πολὺ καλὰ σταθμίσῃ τὰ πράγματα καὶ τὰς περιστάσεις.

Ἐὰν καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν δεχθοῦν νὰ παλαίσουν μὲ τοὺ, ἀντιπάλους των, τώρα ποῦ οἱ τελευταῖοι αὐτοί, ἐγκαταλείψαντες τὸν λαὸν εἰς τὸ ἔλεος τῆς ἀντιβενιζελικῆς προπαγάνδας, ἀλληλοφαγώνονται, πότε θὰ τὸ πράξουν, ἐχοντες τὴν ἐλπίζουν περισσότερον ἐπὶ τὴν νίκην;

ΤΟ ΤΥΡΙ ΚΑΙ ΤΟ ΓΑΛΑ

Πρό τινος καιροῦ ἐπιβλήθη διατίμησις τοῦ γαλακτος καὶ τοῦ τυριοῦ. Καὶ διετιμήθη τὸ μὲν πρὸς δραχμὰς 6 τὸ δὲ πρὸς 16. Καὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο ἐξηφανίσθησαν ἀπὸ τὴν ἀγοράν μας. Ὁ λόγος; εἶνε ὁ ἑξῆς: Τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον ἀποδίδει πολὺ συμφερότερα τιμὰς εἰς τὸ τυρὶ ἀπὸ τὴν προσδιορισθεῖσαν δι' ἐπιτάγματος κατανάλωσιν.

Ὥς ἐκ τούτου τὸ μὲν γάλα ἀνεξαιρέτως μετατρέπεται εἰς τυρὶ, τὸ δὲ κελευταῖον συσκευαζόμενον μὲ ἀφῆσεν ὑγείαν. Ἡ φόρτωσις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γίνεται εἰς τὸν κόλπον Καλλονῆς ἐπὶ ἰστιοφόρων.

Παρέχομεν τὰς πληροφορίας αὐτὰς διὰ τὰ συστήσωμεν:

Τὴν ΑΜΕΣΟΝ ἀπαγόρευσιν πώσης ἐξαγωγῆς τυριοῦ, δεδομένου ὅτι τὸ παραγόμενον δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου.

Καὶ ἐπιβάλλεται ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη διὰ νὰ μὴν καταστρατηγεῖται τὸ μέτρον τῆς διατιμήσεως τὸ ληφθὲν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ συνέπειας τοῦ ὁποίου θὰ εἶνε νὰ μὴν ἴδῃ ποτὲ ὁ λαὸς στὸ μάτι του οὔτε τὸ τυρὶ οὔτε τὸ γάλα, ἐὰν δὲν ἀπαγορευθεῖ ἡ ἐξαγωγή.

Τὸ ἕνα μέτρον πρέπει νὰ συμπληρωθῇ μὲ τὸ ἄλλο διὰ νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα.

Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ εἰσακουσθῇ ἡ σύ-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΣ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Μοῦ μὲ τὸν Δημοτικὸν Κῆπον ὁ Καβέτσος ἐπέτυχε τὴν ἄδειαν νὰ κτίσει μέσα εἰς τὸ βακοῦφ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τὸ θερινὸν Δημοτικὸν Θέατρον Μυτιλήνης. Τὸ ἔργον συνετελέσθη τοχύτατα μὲ δαπάνην 400 χρυσῶν λιρῶν. Εἶχε κτισθεῖ ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν ὅπου σήμερον ἡ «Σαπφὼ»—τὰ θεμέλια της εἶνε τὰ ἴδια ἐκεῖνα — μὲ σκηνὴν μεγαλειτέραν καὶ πλουσιωτάτην. Ἀλλ' ἐκάη ῥραδύτερον διὰ χειρὸς Μυιληναίου, ὅστις εἶχε τὴν ἀντίληψιν ὅτι τὸ Δημοτικὸν Θέατρον παρέβλαπτε τὰ συμφέροντα τῆς ἐπιχειρήσεώς του. Ὡς συνήθως ἡ πυροκλήσις χάριν τοῦ γοήτου τοῦ τόπου, ἀπεδόθη εἰς τοὺς Τούρκους, ὅπως συνέβη ἀργότερα καὶ μὲ τὴν θραῦσιν τοῦ ἀγάλματος τῆς πλατείας τοῦ Κήπου, τὴν πυρκαϊὰν τοῦ Γυμνασίου κ.τ.λ.

ΜΙΑ ΑΟΡΙΣΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑ!...

Μίαν ἡμέραν ὁ Ἀμπεντὶν πασᾶ; ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Δημάρχου μὲ τὸ αἰώνιον μειδίαμά του καὶ μὲ ἕνα δῶρον βαρύτιμον. Ὁ Καβέτσος εἶχεν ἐκλέξει ἀπὸ τὸ σπίτι του τὸ πολυτιμότερον χαλὶ διὰ τὸν Βαλῆν.

— Ζητῆσε ὅ,τι θέλεις, τοῦ εἶπεν ὁ εὐφυέστατος Ἀμπεντὶν, κτυπῶν χαϊδευτικὰ τὸν ὦμον του.

— Τί νὰ θέλω! ἀπήντησε μετριοφρόνως ὁ Καβέτσος. Μιὰ λωρίδα θαλασσα μοῦ χρειάζεται.

— Καὶ δὲν παίρνεις ὅση θέλεις;

Ἄλλο ποὺ δὲν ἤθελεν ὁ Καβέτσος. Ἔσυρε ἀπὸ τὴν τσέπην του ἕνα χαρτὶ τὸ ἐξεδίπλωσε καὶ εἶπε:

— Αὐτὸ μὲ φθάνει. Ὑπογράψετε το, ἂν θέλετε, πασᾶ μου.

Ὁ Ἀμπεντὶν ὑπέγραψεν ἀμέσως;. Ἦτο τὸ σχέδιον—τὸ εἶχεν ἑτοιμον ὁ Καβέτσος—ἀπαλλοτριώσεως ὅλης τῆς ἀτιῆς ἀπὸ τῶν σημερινῶν γραφείων Γρημάνη ἕως τὰ μπανιὰ τοῦ Φίλια.

Δὲν ἐπέρασε πολύ, καιρὸς καὶ ἦλθε τὸ σχετικὸ φερμάνι ἀπὸ τὴν Πόλιν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Καβέτσος εἶχεν ἐκχερσώσει τὴν ἐρημον ἀκτὴν, τὴν ἰσοπέδωσε, τὴν διήρεσεν εἰς οἰκόπεδα καὶ τὰ ἔβγαλεν εἰς πλειοδοσίαν. Ἀπὸ τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα ἔκτισε τὸ σημερινὸν Δημαρχεῖον—μὲ 600 λίρας,—διὰ νὰ παύσῃ κάθε τυπικὴ ἔρευνα τῆς Τουρικῆς Δικαιοσύνης πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων τῆς κατεδαφίσεως; τοῦ παλαιοῦ καὶ ἐκάλυψε τὰς δοπάνας τοῦ Κήπου, τὰς ὁποίας εἶχε κάμει ἀπὸ τὸ ἰδιαίτερόν του Ταμεῖον. Διότι —πρέπει νὰ σημειωθεῖ— ὁ Καβέτσος πλουσιώτατος τότε, ἐδάνειζε τακτικὰ καὶ προχείρως εἰς τὸν Δῆμον ὅσα ἐχρειάζοντο· καὶ πάντοτε εἶχε νὰ λαμβάνει 4—5 χιλιάδας χρυσᾶ; λίρας.

«ΟΔΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ»

Συγχρόνως μὲ τὰ ἔργα αὐτὰ ὁ Καβέτσος εἶχεν ἐπιχειρήσει καὶ τὴν κάλυψιν τοῦ ποτοαμοῦ «Ἀλυσσίδας», τὴν ὁποίαν ἐπραγματοποίησεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης μέχρι τοῦ σημερινοῦ καφενείου «Ἀλυσσίδα» τοῦ κ. Ψαρέλλη. Τὸ ἔργον αὐτὸ εἶνε ἀξιοσημείωτον καὶ διότι κάτωθεν τῆς κοίτης τοῦ συνεπασμένου χειμάρρου ἔχει κατασκευασθεῖ ἡ μεγαλὴν διξήμενη ἀπὸ τὴν ὁποίαν ποτίζεται ὁ Κῆπος, τῇ βηθείᾳ τῆς ἀτμοκινήτου ὑδραντλίας. Ἡ κάλυψις τῆς «Ἀλυσσίδας» συνετελέσθη ὡς γνωστὸν ἐπὶ Δημαρχίας Βασιλείου μὲ τὴν συνδρομὴν ὅλως πάντοτε καὶ τὴν ἄγουσαν ἐπιτήρησιν τοῦ Καβέτσου, ὁ ὁποῖος ἀπεῖλε μέλος τῆς «*Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Ἔργων*» τὴς ἐδρευούσης τὰ γόνιμα ἐκεῖνα χρόνια παρὰ τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ.

Ἐδῶ ἂς μᾶς; ἐπιτραπεῖ νὰ ῥίψωμεν μία πρόταση φίλου συνεργάτου. Ἐὰν καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον νομίζει ὅτι ἔχει ὑποχρέωσιν ὁ Δῆμος νὰ ὀνομάσεια ἕνα δρόμον εἰς μνήμην τοῦ Καβέτσου, ὁ καταλληλότερος διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἶνε ὁ σημερινὸς δρόμος θεάτρων μὲ συνέχειαν τὸν δρόμον «Ἀλυσσίδας». Ἀπὸ τὴν Πλατεῖαν τῶν Ἐπαναστάσεων ἀέχει τὴς ἀρχῆς τῆς ὁδοῦ Ἀναπαύσεως. Αὐτὴ ἀρμόζει καὶ ΠΡΕΠΕΙ νὰ ὀνομασθεῖ «ΟΔΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ».

ΤΑ ΝΕΡΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΗΓΟΥ

Καὶ τώρα ὁ Καβέτσος; ἀποφασίζει νὰ ἀσχολῆθεῖ μὲ τὴν ὕδρευσιν τῆς πόλεως. Ἔως τότε ἡ μόνη σοβαρὰ ἐνέργεια ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου—προτάσεις ἀνάγκης διὰ μίαν πόλιν—ἦτο ἡ διοχέτευσις τῶν ὑδάτων Καγιανίου, ἡ ὁποία ἔγινεν ἐπὶ Δημαρχίας τοῦ κ. Φώτη Σιμωνίου. Ἀλλ' ἡ ποσότης ἦτο ἐλαχίστη καὶ ἐντελῶς ἀνεπαρκής. Ὁ Καβέτσος, ἀπὸ μελέτας καὶ ἐρεύνας ποὺ ἐνήργησε δι' εἰδικῶν τεχνιτῶν πέρξ τῆς πόλεως; εἰς ἀκτῖνα 20 χιλομέτρων δὲν εἶχεν ἀνεύρει πουθενὰ νερό, κατιλλήλον εἰς ποιότητα καὶ ποσότητα. Μόνον ἡ φλέβα τῆς Κρατήγου ἀπέμενε· ὄχι βέβαια πολὺ καλὴ εἰς ποιότητα, ἀλλ' ἀρκετὴ εἰς ποσότητα. Ἡ δαπάνη εἶχε προϋπολογισθεῖ εἰς 9 χιλιάδας λίρας χρυσᾶς; καὶ τὸ Ταμεῖον τοῦ Δήμου δὲν εἶχεν οὔτε μίαν. Ἀλλ' ὁ Καβέτσος δὲν ἐγκαιρίζει ἐμπόδια καὶ ἐγκαιρίζει νὰ ἐφευρίσκει μυρίους τρόπους διὰ νὰ ὑπερπηδῇ καὶ τὰς μεγαλειτέρας δυσκολίας. Προέβη εἰς τὴν προπώλησιν τοῦ νεροῦ, ποὺ θὰ μετεφέρετο, εἰς ἰδιῶτας. Ἔως τότε ὅλοι οἱ κάτοικοι, πλούσιοι καὶ πένητες ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ὑδρεύωνται ἀπὸ τὰς δημοσίας κρήνας· διὰ τοῦτο ὅλοι οἱ πλούσιοι ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ ἀγορίσουν ἰδικόν των νερό. Τοιουτοτρόπως τὸ ποσὸν τῶν 9 χιλιάδων λιρῶν ἐκαλύφθη τάχιστα· καὶ ἡ πόλις ἐντὸς ὀλίγου ἐπλημμύρησεν ἀπὸ τὸ νερὰ τῆς Κρατήγου.

Ἀπὸ τότε ἔως σήμερα ἂν καὶ ἡ πόλις μας ἐμεγάλωσεν, ὁ δὲ πληθυσμός της ἐπολλαπλασιάσθη, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐξοικονομεῖται μὲ τὰ νερὰ ἐκεῖνα. Εἶνε βέβαια γεγονὸς ὅτι ὅλοι μας παραπονούμεθα διὰ τὴν κακὴν ποιότητά των. Εἰς τὸ τέλος ὅμως τοῦ παρόντος σημειώματος θὰ ἐκθέσωμεν τὰς μελέτας ποὺ εἶχεν ἀρχίσει ὁ Καβέτσος διὰ τὴν θεραπείαν καὶ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς τῆς πόλεως ὡς καὶ τὸ σχέδιά του, τὰ ὁποῖα, ἐὰν ἔζει ἕνα μῆνα ἀκόμη, θὰ ἔθετον εἰς ἐφαρμογήν.

ΑΓΟΡΑ—ΠΡΟΧΥΜΑΙΑ

Μεταξὺ τῶν ἔργων ποὺ ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν ὁ Καβέτσος ἐντὸς τῆς πρώτης δημαρχιακῆς περιόδου του ἦτο καὶ ἡ πλακόστρωσις τῆς ἀγορᾶς· καὶ τῆς προκυμαίας. Αἱ οἰκονομικαὶ δυσκολίαι τὰς ὁποίας εἶχε νὰ ὑπερπηδήσει ἐδῶ θὰ ἦσαν ἴσως πολὺ μεγάλαι διὰ κάθε ἄλλον Δήμαρχον· ὄχι ὅμως καὶ διὰ τὸν δημοφιλέστατον Καβέτσον, εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ὁποίου ὑπεχώρουν καὶ οἱ δυστροπώτεροι τῶν πολιτῶν. Ἐὰν ἐπέτρεπεν ἡ ἀτόστασις τοῦ χρόνου θὰ ἀνεφέρομεν παραδείγματα συμπολιτῶν διαβοήτων διὰ τὴν τσιγκουνιάν των, οἱ ὁποῖοι μολαταῦτα οὐδέποτε ἐγάλασαν τὸ χατῆρι τοῦ Καβέτσου, ὅσα καὶ ἂν τοῖς κατελογίζοντο νὰ συνεισφέρουν.

Ἡ ἰδία προθυμία παρετηρήθη καὶ εἰς τὴν κατεβολὴν πρὸς πλακόστρωσιν τῶν δύο κεντρικῶν δρόμων τῆς πόλεως. Ὅλοι οἱ κατοστηματόχαι δδέχθησαν εὐχαρίστως; καὶ χωρὶς νὰ χρεισοῦῃ ἡ ἐπικυρία τῆς Τουρκικῆς ἐξουσίας, νὰ κατεβάλουν ἕκαστος τὸ 1|3 τῆς δαπάνης ποὺ ἀναλογηθῶσεν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐνώπιον τοῦ καταστήματός του τμήματος τοῦ δρόμου. Τοιουτοτρόπως ἡ πλακόστρωτος ἐγένετο δαπάνας τῶν πολιτῶν κατὰ τὰ 2|3 ὁ δὲ Δῆμος ἐπερβρύνθη μόνον κατὰ τὸ 1|3.

Καὶ ἐπειδὴ πολλὰ ἐκ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἀκινήτων ἀνῆκον εἰς Βέηδες καὶ ὀρφανὰ ποὺ δὲν ἐδέχοντο ἢ δὲν εἶχον νὰ πληρώσουν ἢ ἦσαν Βακούφ, ἀνύδοτα, τὸ ἀφλόγιν νὰ κατεισφθῇ εἰς τοὺς δυναμένους· μὲ ἕκ βίου σ ν τῆς τιμῆς ἑκάστου τετραγωνικοῦ μέτρου κατὰ 5 γρόσια. Εἴκοσι δύο γρόσια ἐκόσταζεν ἡ κατασκευὴ κάθε τετραγ. μέτρου. Οἱ πολῖται ὅμως; τὸ ἐπλήρωναν πρὸς 27. Ἔτσι κατωρθώθη μὲ ἐλαχίστην δημοτικὴν δαπάνην ἡ πλακόστρωσις τῆς προκυμαίας μέχρι τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ τῆς ἀγορᾶς ἕως τὸ «Πηγαδάκι».

Ὅταν τὸ ἔργον εἶχεν συντελεσθεῖ ὁ Καβέτσος ἐπεσκέφθη τὸν φίλον του Βαλῆν καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ κάμουν ἕνα περίπατον μὲ τὸ ἁμάξι διὰ νὰ ἴδεῖ τὴν νέαν ὄψιν τῆς προκυμαίας καὶ τῆς ἀγορᾶς. Ὁ Ἀμπεντὶν, μὲ τὸν Δήμαρχον ἐκ δεξιῶν, ἐδιάβασε, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διαδρομῆς. Καὶ ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ τέρμα ἐκτύπησε χαϊδευτικὰ ὁ Βαλῆς τὸν Δήμαρχον εἰς τὸν ὦμον καὶ τοῦ εἶπε. — Ἐὐὴ πρέπει νὰ γίνεις Δήμαρχος στὴ Σταμπούλ. Ἐκεῖ εἶνε ὁ τόπος σου. Ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Καβέτσου ἐπέρασεν, ὡσὰν ἀστραπὴ, ἡ ὀχρὰ ἐλπὶς τῆς Ἐθνικῆς μας ἀποκαταστάσεως; καὶ ἐψιθύρισε, ἀναστενάζων.

— Ὅλα ἠμπορεῖ νὰ γίνουν... ἂν θέλει ὁ Θεός;...

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΑΜΕΛΕΙΑ

Ἐγράψαμεν προχθὲς διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν ἀτυχῶν προσφύγων ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ παθήσεις τῶν ὀφθαλμῶν. Χθὲς ἐδεχθημεν καὶ πάλιν τὴν ἐπίσκεψιν κάποιας δυστυχισμένης μητέρας Ἀλεξάνδρας Κογιανοῦ μὲ ἕνα παιδάκι εἰς τὴν ἀγκάλην, τοῦ ὁποίου τὸ δεξιοτερὸ μάτι ἦτο καταφλογισμένον.

Ἡ μητέρα δεμαρτύρετο ὅτι ἡ θεραπεία ποὺ ἐφηρμόσθη εἰς τὸ μάτι τοῦ παιδιοῦ της, τὸ ἐχειροτέρευσε...

Ὑπενθυμίζομεν εἰς τοὺς ἀρμοδίους ὅτι ἔχουν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπισπεύσουν τὸν διορισμὸν εἰδικοῦ ὀφθαλμιάτρου εἰς τὸ προσφυγικὸν νοσοκομεῖον.

Ἡ ἀμέλεια ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν εἶνε πλέον μόνον ἀσύγγνωστος ἀλλὰ ταυτόχρονα ἐγκληματική.

Η ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ

(συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Εἶνε γνωστοὶ αἱ ἀπαλήψεις τοῦ Βενιζέλου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ὅτε ἐδόθη εἰς τὸν κ. Γ. Ρούσσον ἐντολὴ παρὰ τοῦ Βενιζέλου πρὸς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως τὸ κόμμα συνῆλθεν ἐκ νέου εἰς συνέλευσιν καὶ φρονοῦν ὅτι πρέπει ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ διευκολυνθῇ ὁ κύριος Ροῦσσος πρὸς σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ἐν ᾗ, ὡς γνωστόν, θὰ μετεῖχε καὶ ὁ Βενιζέλος, παρεχώρησεν εἰς τοῦτον τὸ δικαίωμα νὰ διαπραγματευθῇ ἐν λευκῷ τὴν διαδικασίαν τῆς λύσεως τοῦ Δυναστικοῦ ἀφ' οὗ ἐννοεῖται ἐξαιτήσῃ πᾶν μέσον πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ἀπόψεων τοῦ κόμματος δηλ. τῆς διὰ ψηφίσματος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐκπτώσεως τῆς Δυναστείας.

Τὰ πράγματα, ὡς γνωστόν, ἐξελίχθησαν οὕτως ὥστε ὁ μὲν κ. Ροῦσσος νὰ μὴ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν, ὁ δὲ σχηματίσας τὴν Κυβέρνησιν κύριος Ἐ. Βενιζέλος; μετὰ τινας ἡμέρας νὰ παραιτηθῇ.

Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Βενιζέλου ἡ κατάστασις μετεβάλλετο. Καὶ ὁ κύριος Ροῦσσος συγκαλεῖ τὴν Κυριακὴν 3ην Φεβρουαρίου εἰς Συνέλευσιν τὸ Κόμμα. Πρῶτος Ἐλαβεν τὸν λόγον ὁ ἴδιος, ὅστις διὰ μακρῶν ἐκθέτει τὰ τῆς καταστάσεως καὶ καταλήγει ὅτι μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Βενιζέλου, δὲν συντρέχουσιν πλέον οἱ λόγοι οἵτινες; μᾶς ἔπεισαν νὰ μετεβάλωμεν τὰς ἐπὶ τῆς διαδικασίας τῆς λύσεως τοῦ Δυναστικοῦ ἀπόψεις μας καὶ συνεπῶς δέον νὰ ἐπανέθωμεν εἰς ταύτας. Ἐν δευτερολογίᾳ ἀμύνεται ἐντονώτερον ἐπὶ τῶν ἀπόψεων τούτων, τόσον ἐντόνως ὥστε καὶ πολλοὶ δισταστικοὶ ἕω; τότε μὲ τεκείσθησαν. Ἐπὶ τῇ βάσει τούτου συνέταξε ψήφισμα ὑπογραφὲν παρ' ἅπαντ τοῦ κ. Κυπριανοῦ καὶ τοῦ κ. Ἡσαΐα. Ἡ συζήτησις συνεχίσθη διαρκούσης δὲ ταύτης παρουδόξως ὑπεβλήθη ἕτερη πρότασις τοῦ κ. Ρούσσου, ἐλαφρῶς διάφορος τῆς παρ' ἅπαντ ὑποβληθείσης. Ἡ ψηφοφορία δὲ ἐξήχθη ὡς ἑξῆς ἐνα ὁ κλπιμ ἔνα ὁ «Ἐλεύθερο-Λόγο»: τῆς 6ης Φεβρουαρίου. Ὁ κ. Ροῦσσος θεωρήσας τὴ κ τεψήφισιν τῆς πρωτεσώς του ὡς ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνη; ὑπέβαλε παραίτησιν ἀπὸ τῆς ἠγεσίας τοῦ κόμματος ἐπεξηγῶν ὅτι παρεμένει ὡ; μέλος τούτου. Ἀφ' οὗ τῇ πρωτοβουλίᾳ μου ἐδόθησαν αἱ δόσεις ἐξηγήσεις; καὶ διὰ βοῆς τῷ ἐξεφράσθη ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ κόμματος ἀνεκάλεσεν τὴν παραίτησίν του τὴν ὁποίαν ὅμως, μετεβάλων τὴν ἑπομένην ἀπόφασιν διὰ λόγου, οὗ, δὲν μοὶ εἶνε ἐπιτετραμμένον εἰσέτι νὰ ἐκθέσω, ὑπέβαλεν ἐκ νέου ἐγγράφως. Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Ρούσσου ἐξελέγη πρωσωρινὴ ἐπιτροπὴ, ἡ; εἶχον τὴν τιμὴν νὰ μετάσχω, ἡ ὁποία ἤλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ κ. Ρούσσου καὶ κατόπιν ἐπελθούσης συνεννοήσεω; συνεκάλεσεν Συνέλευσιν τοῦ κόμματος χθὲς; Κυριακὴν καθ' ἣν ὁ αὐτὸς κ. Γ. Ροῦσσος ἀνεκάλεσεν τὴν παραίτησίν του, ἡ δὲ συνέλευσις διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς διασπασθείσης ἁρμονίας ἀπεφάσισεν ὅπως εἰς τὸ ἐπίμαχον ζήτημα τῆς λύσεω: τοῦ δυναστικοῦ ἀφεθῇ ἕκαστο; ἐλεύθερος νὰ δόσῃ τὴν ψῆφόν του κατὰ συνειδήσιν καὶ ἀναλόγω; τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας θεωρεῖ ὅτι ἔχει ἀνειλημμένας.

Οὕτως ἔχουσιν τὰ κατὰ τοὺς Δ. Φ. Κατόπιν τούτων ὑποθέτω ὅτι καὶ σὺ θὰ ἀναγνωρίσῃς ὅτι πολὺ ἔσπευσαν ὅσοι τόσον χαμοσύνως ἀνήγγειλαν ὅτι ἐπρόφασκα τὴν ἐντολὴν τοῦ Λεσβιακοῦ Λαοῦ. Διότι ἁπλούστατα τὴν δήλωσιν περὶ ἐκπτώσεως τῆς Δυναστείας, ὅπως ἀνωτέρω γράφω, πλὴν ἐμοῦ ὑπέγραψαν ὅλοι οἱ ἐν Ἀθήναις παρόντες τότε Δ. Φ. ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Παπανδρέου. Συνεπῶς ἂν ἐπρόδωκα τὴν ἐντολὴν τοῦ Λαοῦ δὲν εἶμαι ὁ μόνος. Τώρα ἂν ἐγὼ θέλω νὰ δείξω περισσοτέραν προσήλωσιν εἰς ἀναλημμένας ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἄλλοι εἶνε διατεθειμένοι νὰ παραβοῦν, αὐτὸ εἶνε ὑποθέτω πρὸς τιμήν μου, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον εἶμαι βέβαιος πόσῃ εἰς βάρος μου θὰ γίνῃ ἐκμετάλλευσις παρ' ἐκείνων, οἵτινες, ὡς ἀπεδείχθη, θέλουν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν μίαν ἔντιμον σταθερότητα εἰς τὰς πεποιθήσεις καὶ τὰς ἀναλημμένας ὑποχρεώσεις.

Ἐξ ἄλλου ἡ εὐκολία μεθ' ἡ; γίνεται χρῆσις τῆς λέξεως; προδοσία εἶνε ἀρκετὰ ἐνδεικτικὴ τῆς σημασίας τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀποδώσῃ τις εἰς ταύτην. Ξεύρει πολὺ καλὰ, ὁποιθέτω, ὁὶ ὁ Λεσβιακὸς Λαὸ; ὁ ὁποῖος τόσον μὲ ἔπιμησεν διὰ τὴς ψήφου του ἀντιλαμβάνεται καὶ τὸ μέγεθος τῆς προδοσίας τὸ ὁποῖον εἶμαι ἱκανὸς νὰ διαπράξω.

Λυποῦμαι πολὺ διότι στηρίζεις τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀρθριδίου τὸ ὁποῖον ἔχω ὑπ' ὄψιν μου εἰς πληροφορίας κακῶς εἰλαζομένας ἐκ τῶν ἐντεῦθεν τηλεγραφημάτων σου διὰ τὴν ἐνημερότητα τῶν ὁποίων δὲν εἶ συγχαίρω. Καὶ πρῶτον ὁμιλεῖς, ὄχι διὰ πρώτην φορὰν παραδόξως, περὶ Αἰγαιοπελαγιτικῆς ὁμάδος ἤις κατόσε κατεψήφισε τὴν πρότασίν μου περ. ἐκπτώσεως. Ὡ; γνωστὸν ὅμως, πρὸ πολλοῦ καὶ εἰς σὲ καὶ εἰς πάντας Αἰγαιοπελαγιτικὴ ὁμὰς οὐδέποτε ὑπῆρξεν. Τὸ βεβαιοῦ καὶ ἡ δημοσιεύθεισα δήλωσις τοῦ συναδέλφου κυρίου Παπαγεωργίου κατ' ἐντολὴν πάντων ἡμῶν. Δεύτερον οἱ 19 κατεψηφίσαντες δὲν εἶνε Λέσβιοι καὶ Χῖοι διότι ἐκ τῶν Λεσβίων μόνον πέντε κατεψήφισαν (ἢ μᾶλλον τέσσαρες διότι ὁ κύριος Ἀκακίος δὲν ἦτο παρών) δύο ἠνήθησαν ψῆφον, οἱ λοιποὶ παρόντες ὑπεψηφίσαν, ἐκ δὲ τῶν Χίων μόνον εἷς παρίσταιτο εἰς τὴν Συνέλευσιν. Οἱ 19 συνεπῶς ἦσαν διάφοροι πληρεξούσιοι. Ὥστε δὲν εἶμαι εὐτυχὴς ὁ μόνος προδότης.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΟΠΙΚΑ

— Ἡ ἐπέτειος τοῦ Ἁγ. Συμεὼνος

Ἐώρταζε χθὲς τὴν ἐπέτειόν του ὁ ναὸς τοῦ Ἁγ. Συμεὼνος. Ἡ θεία λειτουργία ἐτελέσθη μετὰ πάσης ἐκκλησιαστικῆς παρατ ξεως προεξάρχοντος τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Κυρίλλου καὶ συλλειτουργοῦντος σύμπαντος τοῦ κλήρου τῆς πόλεως.

Τὸ προσκύνημα τῶν γυναικῶν, ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος τῆς παρασκευῆς ἐξηκολούθησε μέχρις ἑσπέρας τῆς χθές.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ ναοῦ ὑπερέβησαν πᾶσαν προσδοκίαν· ἦσαν ἀνώτεραι ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν.

— Τὸν ἐτραυμάτισε διὰ μαχαίρας

Χθὲς περὶ τὴν 10 30 μετὰ μεσημβρινὴν ὥραν ὁ πρόσφυξ Νικόλαος Ἰορδάνου ἐν μέσῃ διατελῶν καὶ ἔχων προηγουμένας ἀφορμὰς κατὰ τὰ τοῦ Παναγιώτου Γιαλαμᾶ, τὸν ἐτραυμάτισε διὰ μαχαίρας. Ὁ δράστης συνελήφθη.

— Ἕνας φόνος εἰς τὸ Πλωμάρι

Πληροφορίαι ἐκ Πλωμαρίου ἀναφέρουσιν ὅτι χθὲς περίπου θηπρωϊνὴν ἔφονεύθ

— Διαχειριστής: ΑΛ. ΚΑΓΡΗΣ —

— Διά τὸν Γυμναστικόν μας Σύλλογον

Ἐπανέκαψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Κλεάνθης Παλαιολόγος, κομίζων τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας χορηγηθέντα δωρεὰν εἰς τὸν Παλλεσβιακὸν Γυμναστικὸν Σύλλογον γυμναστικὰ ὄργανα. 2 ἄπλα φλομπέρ, 3000 φυσίγγια, 200 στόχοι, 1 φοὺτ μπὸλ ἐξωτερικόν, 3 φοὺτ μπὸλ ἐσωτερικό, μία ἀεροντίλιο, 2 δίσκοι ἐφήβων, 2 ἀκόντια ἐφήβων καὶ 2 λίθοι ἐφήβων.

— Δωρεὰ ὑπὲρ τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου

Ὁ κ. Πάνος Μ. Κουρτζῆς ἀπέστειλε πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Τμήματος τοῦ Συλλόγου δρχ. 200. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐχαριστεῖ.

— «VIDOCG»

Ἀπόψε μετὰ τὸ δεῖπνον κατὰ παράκλησιν οἰκογενειῶν ποὺ δὲν τὸ παρηκολούθησαν προχθὲς θὰ ἐπαναληφθῇ ὁλόκληρος ἡ τρίτη ἐποχὴ τοῦ «Βιντὸκ» μὲ συνοδείαν τῆς ὀρχήστρας.

— Προσφορά

Ὁ Σύνδεσμος ἐμπόρων ἐλαιολάδων Μυτιλήνης, καὶ ὁ Κος καὶ ἡ Κα Ν.Κ. Βόμβα προσέφερον εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀνιόντων Παιδὸς Λέσβου ἀνὰ δρ χ. διακοσίας πενηντόντα ἡτοι ἑν ὅλ· φρ. 500 εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Κεβέσου. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐχαριστεῖ θερμῶς.

— Ἀνεπίδοτα τηλ)ματα

Πρὸς Ἰωάννην Ἀριστοτέλους πρὸς Παναγιώτην Καπώνην πρὸς Γεώργιον Σπανέλλην, πρὸς Τραγατσέλλην.

Λιμεναρχεῖον Μυτιλήνης

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 4670)496 διαταγὴν, Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἔχουσαν οὕτω:

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς καθ' ἡμᾶς Γενικῆς Γραμματείας τὴν (20) Μαρτίου 1924 καὶ ὥραν 11 π. μ. — 12 μεσημβρίας; ἡ ἐκποίησις τῶν Κυβερνητικῶν ἀτμοπλοίων «Ἀρχιπέλαγος», «Εὔξεινος», «Ἑρμῆς» καὶ «Κοβάλλα» συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους; τῆς ὑπ' ἀριθ. 4497 ἐ. ἔ. διακηρύξεως μας, τῆς κατοτεθειμένης εἰς τὰ Γραφεῖα Δίσεως Μετεφορῶν, ἡ; (Ἱ βυλόμενοι δύναντα νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι παρὰ τῇ ἀνωτέρῳ Ὑπηρεσίᾳ.

Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται ἐκ μέρους; τοῦ Δημοσίου διὰ μὲν τὸ «Ἀρχιπέλαγος» Λ. 11.500, διὰ δὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Εὔξεινος» Λ. 14.000, διὰ τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑρμῆς» Λ. 6.000, καὶ διὰ τὸ ἀτμόπλοιον «Κοβάλλα» Λ 9.000.

Ἡ δημοπρασία συμφώνω, τ ἰ; ὅρους τῆς διακηρύξεως ἔσεται ἀρνιτική.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 16 Φεβρουαρ. 1924
Ὁ Λιμενάρχης
Ι. Λούβρης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Συγχαίρομε ἐγκάρδια τὴν ἀγαπημένη μας Ἑλένη Κωνσταντινίου γιὰ τὸν ἀρραβῶνα της μὲ τὸ καλόκαρδο κ' ἀγαθὸ τὸ παλληκάρι Φωτὴ Γ. Ἀγιασσώτη κ' εὐχόμαστε γρήγορα τὸ γάμο τους.

Οἰκογένεια Μαρίνου

* *

Τοὺς ἀρραβῶνας τῶν ἀγαπητῶν μοι Κατίνας Ψωμαδέλλη καὶ Παναγιώτου Καμπᾶ, φαίνω μὲ τὰ εὐῶδη λουλούδια τῆς ὡμορφης Βαρειᾶς μας.

Ἰωάννης Χ. Κεφάλας

* *

Στὸν ἀγαπητό μας κ. Μενέλαο Παπαδόπουλο ποὺ ἀρραβωνιάστηκε μὲ τὴν διαλεχτὴ τῆς καρδιάς τος Δῆδα Ἀγρίλη Καγιάλη, εὐχόμαστε γρήγορα νὰ φορέσουν καὶ τὰ στεφάνια τοῦ γάμου.

Οἰκογένεια *Παπᾶ Παλαιολόγου*

ΘΕΑΜΑΤΑ

«Ἄλκαζος»

Σήμερον Κυριακὴν πλοῦσιον καὶ ἐκλεκτὸν πρόγραμμα: Συνέχεια τοῦ ἀγαπητοῦ «Ἔλμον» 14ον ἐπεισόδιον καὶ τοῦ βοξαδόρου *Πέτρου* 29ον καὶ 30ὸν ἐπεισόδιον. *«Γέφυρα τῶν Σταναμῶν»* Α'. ἐποχή, διὰ τελευταίαν φορὰν. Ἐπίσης καὶ «ΒΙΝΤΟΚ» τρίτη ἐποχή. Λοιπὸν ὅλοι στὸν «Ἄλκαζο».

«ΣΑΠΦΩ»

Χρισταὶ τελευταῖαι παραστάσεις

Σήμερον Κυριακὴν θὰ παιχθοῦν νέαι συνέχειαι τῶν Ἔργων Τορζὶν—Δράγας καὶ Λευκοῦ Ἀετοῦ. Ἐπὶ πλέον δὲ μὲ μουσικὴν Κοραυσίου. Ὁ *Χριστὸς* τὸ 3ον *Μυστήριον* ὥρα 5 1)2 καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν ὥρα 9 1)2 ἀκριβῶς. Αὔριον ὁ Τσὶν—Φοῦ—Πᾶ νέον κελλιτέχνημα.

Ὁ καταρράκτης, τὰ τραχώματα καὶ ὅλα τὰ ὀφθαλμικὰ νοσήματα θεραπεύονται ἐν τῇ **ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ ΒΛΑΝΙΣΟΥ** (ὁδὸς ἀγ. Συμεὼν), ἔναντι καταστημάτων Λαλέλη—Ἀντωνίου.

ΡΟΔΟΛΦΟΣ Γ. ΡΑΛΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ
Κεδιδεῖ
Τὸ «ΦΑΜΑΚΑ» ἀνοιχωρεῖ τὴν προσεχῆ Πέμπτην 21ην Φεβρουαρίου 7ην ἑσπερινὴν κατ' εὐθεῖαν διὰ Πειραιᾶ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

"Ἡ ΛΕΣΒΟΣ,,

Ο ΛΙΜΗΝ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

Ἡ κατασκευὴ λιμένος ἐν Πλωμαρίῳ ἦτο καὶ εἶναι τὸ κοινὸν ὄνειρον καὶ ἰδανικὸν ὅλων τῶν κατοίκων Πλωμαρίου καὶ τῶν γύρω χωρίων ἀνεξαρτήτως τάξεως καὶ φύλου, διότι διὰ τοῦ λιμένος θὰ ἀοθροποδήτῃ ἡ δευτερεύουσα πόλις τῆς Νήσου ἀπὸ τὴν μαρασμώδη κατάστασιν εἰς ἣν διατελεῖ σήμερον.

Εἰ; ἐποχὴν ὅμως κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ πραγματοποίησις τοῦ ὀνείρου αὐτοῦ ἦτο εὐκολωτάτη λόγῳ τῶν ὁμαλῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν συνθηκῶν τοῦ Κράτους; γενικῶς καὶ τοῦ τόπου μας εἰδικῶς, δὲν ἔγεινε κομμία σοβαρὰ ἐνέργεια πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ ἂν ἔγινε κα μία τοιαύτη, τῆς ἔλειπε τὸ σύστημα καὶ πρὸ παντὸς ἡ πίστις καὶ ἡ πεποίθησι: ἐπὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά της.

Διότι εἶναι γεγονὸς, ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ λιμένος ἐθεωρεῖτο καὶ θεωρεῖται ἀτυχῶς καὶ σήμερον ἀκόμη ἀπὸ μέγα μέρος; τοῦ Κράτους, ὡ; ἀδύνατος, ὡ; χίμαιρα ἀπραγματοποιήτους.

Ἡ ἀπισοδοξία δὲ αὕτη, ἥτις εἶναι ὁμολογουμένως συνέπεια τῆς ἀβραιείας τῶν περασμένων χρόνων, βλοπτει τὴν ὅλην ὑπόθεσιν ἐπικινδύνως καὶ εἶναι καιρὸς πλέον νὰ μεταταρῇ εἰς πλήρη αἰσιοδοξίαν.

Καὶ διὰ νὰ στηρίξωμεν τὴν μεγάλην αἰσιοδοξίαν μας παρέχομεν πρὸς τὸν Λαὸν Πλωμαρίου τὰς κατωτέρω πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι δέον νὰ θεωρηθοῦν ἀναμφισβητήτως ἀκριβεῖς καὶ θετικαί.

Ἀπὸ δεκαετίας περίπου μέχρι τῆς 1ης Σβρίου 1923 μὲ τὴν παλαιὰν λιμενικὴν Νομοθεσίαν οἱ εἰσπράξεις τοῦ λιμενικοῦ Ταμείου μας ἀνῆλθον ἐν ὅλῳ εἰς δραχμὰς 334.625 εἰς Σταύρους καὶ δραχ. 126 702 εἰς Στέμματα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τοῦ ρελνίων τῶν ἐτῶν 1920 καὶ 1921.

Ἀπὸ τῆ. 1ης Σεπτεμβρίου 1923 καὶ ἐφεξῆς, ἐφηρμόσθη νέος περὶ λιμένων καὶ λιμενικῶν ταμείων Νόμος διὰ τοῦ ὁποίου τὸ Κράτος ἐπέτρεπε εἰ; τὰ Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ Συμβούλια ν' αὐξήσουν τὴν λιμενικὴν φορολογίαν εἰ; ὃν μέτρον, ἐφηρμόσθη ἐντὸς ὡρισμένου διαστήματος ἡ ἐκτέλεσις τῶν μελετωμένων λιμενικῶν ἔργων.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πλωμαρίου κατόπιν τοῦ Νόμου τούτου καὶ σύμφωνα μὲ τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν, ἐπέβαλεν ἀμέσω; τοιαύτην διὰ τὸ Πλωμαρ. ν λιμενικὴν φορολογίαν, ὥστε ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1923 μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1924, ἤτοι ἐπὶ 5 μῆνες; μόνον, ἀπέδωκεν εὐτὴ δραχμὰς 167 670, θὰ ἰσχύει δὲ ἡ ἐν λόγῳ φορολογία ἐπὶ 5 συνεχῆ ἔτη.

Μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1924 αἱ εἰσπράξεις τοῦ λιμενικοῦ ταμείου ἀνῆλθον γενικῶς εἰ; δραχμὰς 502.295 εἰς Σταύρους καὶ 126.702 εἰς ὁμολογίας ἀναγκαστικοῦ δανείου, ἐκ τούτων, δὲ δρχ. 42.033 εἶναι κατατεθειμέναι εἰς τὴν Τράπεζαν Ἀποταλῆ, αἱ δὲ λοιπαὶ δραχμαὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Κατόπιν μιᾶ; τοιαύτης λιμενικῆς; φορολογίας ἡ ὁποία ἀποδίδει ἤδη, κατὰ μέσον ὅρον, δραχμὰς 40—60 χιλιάδας κατὰ μῆνα, κατ' ἔτος δὲ δραχ. 500—600 χιλιάδας, τίς δύναται πλέον ν' ἀμφιβάλῃ ὅτι τὸ ὄνειρόν μας θὰ εἶναι ἀπτὴ πραγματικότη: ἐντὸ; 2—3 ἐτῶν τὸ πολύ;

Καθ' ἡμᾶ; μάλιστα εἶναι δυνατόν, ὄχι ἐντὸ; 2—3 ἐτῶν, ἀλλὰ ἐντὸ; τοῦ ἔ του; νὰ ἀρχίσῃ ἡ κατασκευὴ τοῦ λιμενοβραχίονος (προσηνέμου μώλου) κατ' ἀρχὰς μὲν διὰ τῶν ἐπιπρόσθεν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου εἰσάνε; θέλουσιν ἀνέβῃ μέχρι πέρατος τῆς σχετικῆς δημοπρασίας καὶ τῆς ἐνάρξεω: τῶν ἔργασιῶν εἰ; ἔκ ἑκατομμυρίων καὶ πλέον δρχυμά, κατόπιν δὲ νὰ συ ερσῴῃ τὸ ἔργον διὰ δανείου, σχετικῶς μὲ τὸ ὁποῖον εὐρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ν' ἀνακοινώσωμεν πρὸς τὸν Λαὸν Πλωμαρίου τὰ ἑξῆς:

Οἱ κ. κ. Πληρεξούσιοι Λέσβου, ἀποβλέποντες ἐξ ἴσου μὲ ἡμᾶ εἰ; τὴν ἐξαιρετικότητα τοῦ ζητήματο: τοῦ λιμένος μας, υἱοθέτησαν τὴν ἰδέαν τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ προσῴοτα καὶ μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντο-, προβίνες εὐθὺς ἄμα τῇ εἰς Ἀθήνας ἀφ ξει των εἰς τὰς ἑξῆς ἐνεργείας.

Κατ' ἀρχὰς ἔτεσε ἐφθησαν τὸν Διευθυντὴν τοῦ Πολιτεχνείου κ. Γκίνην, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ἔκαμε τὸ σχέδ.ν καὶ τὴν μελέτην τοῦ λιμένος Πλωμαρίου τὸ 1920 καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν ὅπως ὑπολογ σῃ τὸ ποσὸν χρεῖζεται σήμερον διὰ νὰ γίνῃ ὁ λιμὴν μας. Ὁ κ. Γκίνη, ὅστις τὸ 1920 προϋπολόγισε τὴν δαπάνην διὰ μὲν τὸν λιμενοβραχίονα εἰς δρ.χμὰς 1.500 000, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ λιμενικὰ ἔργα εἰ 1.000.000 ἤτοι ἐν ὅλῳ εἰς δραχμὰ, 2 500,000, ἀπήντησεν, ὅτι σύμφωνα μὲ τὴν σημερινὴν ἀξίαν τῶν ὑλικῶν, ἡμερομισθίων κ. τ. λ. ἡ δαπάνη θ' ἀνέλθῃ διὰ μὲ τὸν λιμενοβραχίονα εἰ. δρχμὰς 6 800 000 περίπου, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἔργα εἰς 2.200.000 περίπ.υ ἤτο. ἐν ὅλῳ εἰς δρχμὰ. 9 000.000 κατὰ πρ χάρ.ν, ἔνναοῦ, πάντ.ν ὑπολογισμ ὺ, δυναμένου, νὰ ὑτοβιβάσ ον τὸ ἀποτιμηθὲν μεγ σαν κατὰ πολύ, ἐὰν ληφθῇ ὡ βάσι. ὑπολογισμ ὸ ὁ ἐγκεκριμένος προϋπολογισμὸς τοῦ 1920.

Ἀκολούθω. οἱ κ.κ. πληρεξούσιοι ἐπισκεφθησαν ἐν σώματι τὸν Διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Ἀ. Διομήδην, ὅσις κατὰ θερμὴ; σύστασιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ἀβραντάρη, προσωπικοῦ φίλου τοῦ κ. Παπαδρέου, ἐδήλωσεν εἰς αὐτοὺ; ὅτι προθύμω; παρέχει δάνειον διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος Πλωμαρίου διὰ 20 ἔτη μὲ τόκον 7 1)2 0)0 καὶ διὰ ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τοὺς ἐτησίους πόρους τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου μα;, ὥστε νὰ καθιστῶνται δυνατὸν νὰ καταβάλλεται ἐτησί ω; ὁ τόκος καὶ τὸ χρεωλύσιον.

Διὰ τὴν σύναψι, τοῦ δανείου αὐτοῦ χρειάζεται νὰ ὑπ.βληθῇ σχετικὴ αἴτησι; τῆς κατὰ Νόμον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Εἰρηνοδίκου Λιμενικῆ; Ἐπιτροπῆ', βεβαίως τοῦ Νομάρχου, ὅτι ἡ ὡ; ἄνω Ἐπιτροπὴ ἐ.ομμοποιήθη ἐκλεγεῖσα κατὰ τὰ; διατάξει; τοῦ Νόμου «περὶ Λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων» καὶ πίναξ μφνίνων λεπτομερῶν; τὰς κατὰ μῆνα εἰσπράξεις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ὡ; καὶ κατὰ πόσον ηὐξήθη ἡ λιμενικὴ φορολογία ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1923 καὶ ἐφεξῆ, δηλαδὴ πόσα ἐκατοστὰ ἦσαν πρὶν καὶ πόσα τώρα.

Κατόπ.ν τῶν ἀνωτέρω πραγματικῶν δεδομένων θὰ ἠθέλομε ν ἀ συστήσωμεν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπὸ τὸν κ. Εἰρηνοδίκην Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅπως δώσῃ τὴν συγκατάθεσ ν τη; πρὸς προκήρυξιν μειοδοσίας πρὸς ἀνάληψν τῆς κατασκευῆς τοῦ προσηνέμου μώλου ὑπὸ ὡρισμένης Εἰδικῆς Ἑταιρίας, δεδομένου, ὅτι ἡ ἔναρξις τοῦ ἔργου θέλει ἐδραιώσα ἐπ μᾶλλον τὴν ἐπ' αὐτὸ π ποίησιν τῶν κατοίκων, τοῦθ' ὅπερ ὅ.ι ἔχῃ ὡ; ἐπακολούθημα τὴν ἐκθυμο παρὰ πάντων ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ὑπ.στοιρίαν τοῦ ἔργου καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ἀσφαλῆ καὶ ταχεῖαν ἀποπε.άτωσιν αὐτοῦ.

Ἡ ἐπίσπευσις ἄλλω; τε τῆς δημοπρασίας ἐπιβάλλεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότο;, ὅτι σήμερον εὑρίσκονται ἐν Ἀθήναις οἱ κ. κ. πληρεξούσιοι ὅλως πρόθυμοι νὰ διευκολύνωσι τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς; πρὸς ἐξ ιφάλισιν ἐργολάβων ὑπὸ καλλιτέρου; καὶ συμφερωτέρου; ὅρου;. Πρὸς συμπεριοχὴν εἰ; τὴν δημοπρασίαν ἐβδομοσκοπῆθη ἤδη ὑπὸ τῶν κ. κ. πληρεξουσίων καὶ Ἀγγλικὴ Ἑταιρία, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει ἐν Ἀθήναις ὁ πρώην ὑποψήφιος βουλευτὴ; κ. Ἀλ. Κομπούης, ὅσις καὶ ἀνομένει σχετικὴν ἀπάντησιν ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας του.

Καθ' ἃ πληροφορῶσιν ἡμᾶ; οἱ Πληρεξούσιοι κ. κ. Παπανδρέου καὶ Δαίλιος, ὁ μηχανικὸ; κ. Γκίνη; ἔχει ἐν ἰδίαν γνώμην, τὴν ὁποίαν ἀνωτερω διετυπώσαμεν ὅ.ι δηλαδὴ ἐντὸ; τοῦ ἔτου; πρέπε. ν' ἀρχίσῃ ἡ κατασκευὴ τοῦ προσηνέμου μώλου (λιμενοβρ χιονο, ὁ.α ἡν ἀποπερατώσωι τοῦ ὁποίου ὁ' ἀπαιτηθῶσι δραχμὰ 6.500.000 — 6.800.000) διὰ μόνων τῶν ἐν τῷ Λιμενικῷ Ταμείῳ εἰσπράξεων, αἵτινες, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, θ' ἀνέλθωσι μέχρι τῆς; ἐνάρξεως τοῦ ἔργου εἰ ἓν ἑκατομμύριον καὶ πλέον, ἐπιφυλασσομένης τῆς Ἐπιτροπῆ, κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος νὰ συναψῃ μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δάνειον ἐκ 5.500.000 δραχμῶν περίπου, διὰ τὴν ὑπηρεσιαν τοῦ ὁποί ου ὑπ.ρχουσιν εἰ ἤδη πράγματοπ.ιημένοι ἐκ μόνης τῆς λιμεν κῆς φορολ γία; πόρου, ἀνερχομένου εἰς 500—600 χιλιάδα. δραχμὰς κατ' ἔτο;.

Δοδηλ.ούτε ἐν τέλει ἄπαξ ἔτι τὴν ἐκλόνητον πίστιν μας; ἐπὶ τὴν ἐ.γματοποίησι τοῦ δανείου; ὅλων μας ποσῶν, παρακολοῦμεν ὅπως ἀποβλεπῇ πᾶσα πλέν ἐπ τοῦ προκειμένου ἀπολοιδοξία, διότι ἡ πίστις καὶ ἡ πεποίθησις ἐγγύαται πρὸ παντὸς μίαν δημιουργίαν.

Πάνος Κ. Χαλδέζος

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐν Πολιχνί.φ τῇ 14 Φεβρουαρίου 1924

Κύριοι.

Λαβ.νομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἰδρύσαμεν ὁμόρρυθμον ἐμπορομηχανικὴν ἑταιρίαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

ΑΔΕΛΦΟΙ ΕΛ. ΚΑΚΑΜΠΟΥΡΑ

ἀσχοληθησομένην εἰς ἐλαιόλαδο, σάπωνας καὶ εἰ, εἴδη τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι θέλετε μᾶ, περιβάλει διὰ τῆς ἐμπιστοσύνη καὶ ἐκτιμήσεώ; σα σᾶ; παρακαλοῦμε ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ λάβητε σημείωσιν τῶν κάτωθ ὑπογ.αφῶν μα; καὶ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑποκύψεως μεθ' ἡ; διατελοῦμεν.

Εὐστράτιος Ἐλ. Κακάμπουρας
Ἰωάννης Ἐλ. Κακάμπουρας
Μιλτιάδης Ἐλ. Κακάμπουρας

Ὁ κ. Ε. Ἐλ. Κακάμπουρας θέλει ὑπογράφει.

Ἀδελφοὶ Ἐλ. Κακάμπουρα

Ὁ κ. Ι. Ἐλ. Κακάμπουρα θέλει ὑπογράφει.

Ἀδελφοὶ Ἐλ. Κακάμπουρα

Ὁ κ. Μ. Ἐλ. Κακάμπουρας θέλει ὑπογ ίφει.

1—5 *Ἀδελφοὶ Ἐλ. Κακάμπουρα*

ΧΑΠΙΑ ΤΟΥ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΥ

Φάρμακον δυναμωτικὸν καὶ κατὰ τῶν Ἐλλοῶν Πυρετῶν. Ἀποσταλὲν καὶ τάπιν Ὑψηλῆς Αἰτήσεως καὶ κατέχον ἐπίζηλον θέσιν ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἰταλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Φυσικο-Χημικῶν Ἐπιστημῶν.

Ὅσοι πάσχετε ἀπὸ Ἐ ὠλεις Πυρετοὺ, ἐνημόνους, ἡ χρονίους καὶ μή, ἀδυναμίαι, καχεξίαι, σπλήνα (διόγκωσιν), ἀ αμίαν (γαλοῦς χρῶμ.), μελαγχολίαν ἢ νευρασθένειαν σχετικὴν κλπ. ζητήσατε τὸ ἀνωτέρω εἰδικὸν φάρμακον.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἀνδρέᾳ Γρηγορίου ἢ Ἀγιασσώτη, ὁδὸς Πόρτας.

Π. ΒΟΛΟΒΙΝΗΣ φαρμακοποιὸς
Μέλος τῆς, ὡς ἄνω **Ἰταλικῆς Ἀκαδημαϊκῆς.** Τιμηθὲς διὰ τοῦ Χρυσοῦ Μεταλλίου τῆς Πρώτης Τάξεως.

Ζητοῦνται ἀντιπρόσωπ ι διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου.

Τὰς τυπογραφικὰς ἐργασίας σας εἰς τὸν «Ἐλεύθ. Λόγον».

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 3561 ΑΘΗΝΑΙ 17 Φεβρουαρίου ὥρα 9

Ἐπίκειται ἐπανάληψις τῶν σχέσεων Τουρκίας καὶ Γερμανίας

Κατ' ἐγκύρου; πληροφορία;, ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτὴ; τῆς Γερμανίας κ. Φράϊταγκ μεταβαίνει εἰς Ἄγκυραν ὅπως ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐπανάληψιν ὁμαλῶν καὶ φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ Γερμανίας καὶ Τουρκίας.

Τὸ «Γκαΐμπεν» ἀναχωρεῖ πρὸς ἐπισκευὴν

Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως; ὅτι τὸ «Γ'καΐμπεν» ἀποπλέει ἐντὸς ὀλίγου ἐκ Δαρδανελλίων πρὸς γενικὴν ἐπισκευήν του.

Αἱ Τουρκοβουλγαρικαὶ ἑτοιμασίαι. — Θὰ συντριβοῦν εἰς την πρώτην ἀπόπειραν

Κατὰ πληροφορία; ἀσφαλεῖς, ἡ Κυβέρνησις διατελεῖ ἐν γνώσει τῶν Βουλγαρικῶν προπαρασκευῶν πρὸς εἰσβολὴν κατὰ τὴν ἄνοιξιν συμμοριῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Σερβικὴν Μακεδονίαν.

Ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει ἐπίσης, ὅτι διεξάγονται καὶ συννεννοήσεις Βουλγάρων καὶ Τούρκων ἐν Σόφιᾳ καὶ Ἀγκύρᾳ πρὸς; σύμπραξιν εἰ; τὸ κίνημα τῶν κομιτατζήδων.

Ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἀπολύτω; βεβαία διὰ τὴν κατασύντριψιν τῶν συμμοριῶν, ἅμα τῇ πρώτῃ ἀποπειρᾳ των.

Ἡ χθεσινὴ συνεδρία τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.— Ὁκ. Παπανδρέου ὁμιλεῖ ὑπὸ θύελλαν χειροκροτημάτων

Ἀρχομένης χθὲς τῆς συνεδριάσεως τῆς Συνελεύσεω; ὁ πληρεξούσιος Λέσβου κ. Γ. Παπανδρέου ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα ἔκαμε θυμασίαν ἀγόρευσιν ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ καὶ δυναστικοῦ ζητήματος. Ἐν τέλει ὁ κ. Παπανδρέου, θυελλωδῶ; χειροκροτούμενος ἀπὸ τὴν αὐξουσαν καὶ τὰ θεωρεῖα ἐβροντοφώνησεν εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ὅτι πρέπει νὰ πάυσῃ πλέον ἡ κατατριβὴ εἰς ἔριδα; καὶ λογομαχίας διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἱερὰ ἕνωσις ὅλων, εἰς ἐνιαίαν παράταξιν ἐναντίον τοῦ ἀντιδραστικοῦ κινδύνου πρὸς σωτηρίαν καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς δημοκρατίας ἥτις ἐθεμελιώθη δι' ἀγῶνος κοινοῦ.

Ἡ ἀγόρευσις προξένησε μεγίστην ἐντύπωσιν λόγῳ τῆς σαφηνείας τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ ρήτορος καὶ τῆς διαφωτιστικότητός του.

Πάλιν ἀναβάλλεται ἡ ψῆφος ἐμπιστοσύνης

Τὴν Δευτέραν θὰ συνεχισθοῦν αἱ ἀγορεύσεις καὶ αἱ συζητήσεις ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ. Ἐλπίζεται ὅτι τὴν Τρίτην θὰ ἐνεργηθεῖ ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν παροχὴν ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ πλειοψηφισις ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως πιστοποιεῖται πανταχόθεν.

Ἡ πρόσκλησις τῶν κληρωτῶν τοῦ 1924

Κατηρτίσθη διαταγμα διὰ τοῦ ὁποίου προσκαλοῦνται περὶ τὰ μέσα Μαρτίου οἱ κληρωτοὶ τῆς κλάσεως 1924.

Μ. ΡΟΔΑΣ

Ἀποδεικτικὸν

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 15 Φεβρουαρίου 1924 ἡμέραν Παρασκευὴν μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικ. κλητὴρ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης τῇ παραγγελ ᾳ τοῦ Γεωργίου Ζίκα πληρεξουσίου διευθυντοῦ τοῦ Δημ. Βαβουνῆ κατοίκου Κολλοκῆ ἐπέδωκα τῷ Εἰσαγγελεῖ Μυτιλήνης διὰ τὴν ἀγνάστου δ ἀμωνῆς Ἀζ.ι Σελίμ βὴν κατοικον Μησύμνης, τὴν ἀπὸ 15 τρ. μηνὸς ἀγωγὴν του ἐνώπ.ον Πρωτοδικείου Μυτιλήνης οἰκούμενος νὰ ὑποχρεωθεῖ καὶ τῷ πληρώσῃ δρ. 10,000 ἐντόκω; καὶ τὰ ἔξοδα. Ὁ λοβὼν Εἰσαγγελεὺς Α. Ἀλεξανδρόπουλος. Ὁ κλητὴρ Σ. Βαρβερέλλη. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ὁ πληρεξούσιος Διευθ/ντ/ρος.
Γεώργιος Α. Ζάκας.

Ἀριθ. 217 ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Μυτιλήνῃ σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην (13ην) τοῦ μηνὸς Φεβρ ρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνιακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ τετάρτου (1924) ἔτους ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥρ.ν δεκάτην (10ην) πρὸ μεσημβρινῆ; ὁ ὑποφαινόμενος Δικαστικὸς Κλητὴρ τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν Νικόλαος Χρ. Νικολαΐδης τῇ ἐγγράφῳ παραγγελία τοῦ Δικηγόρου Νικολάου Παπαδάκη κατοίκου Μυτιλήνης πληρεξουσίου τοῦ Γεωργίου Π. Χατζόγλου κατοίκου Πλωμαρίου μετέβην καὶ ἐπέδωσα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Μυτιλ ῃ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν Νικόλ ζ Ἰσμαὴλ κάτοικον Μυτιλήνη; καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆ, τὴν ἀπὸ 10 Φεβρ υαρίου 1924 ἀγωγὴν τοῦ πρώτου κατὰ τοῦ δευτέρου ἀπευθυνομ ένην ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης δι' ἡ; κα τοὺς ἐν τῇ ἀναφερομένους λόγ υς καὶ ὅσα κατὰ τὴν ἀνάσμον προσέθεσε, καὶ εἰ τὸν ἀνιδικον εἰς ἐμπρόθεσμον αὐξήτησιν εἰπεῖται δυο; γενομένης δεκτῆς τῆς παρούσης του, ὅπ χρεωθῇ ὁ ἀνιδικος νὰ τῷ πληρώσῃ δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας (3000) ἐντόκω; ἀπὸ τῆ; 1ης Ἰουνίου 1923 μέχρις ἐξοφλήσεως, νὰ ἐκδοθῇ ἀπόφασις προσωρινῶ; ἐκτελεστὴ καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς δικαστικὰ ἔξοδα. Καὶ εἰς ἔνδε ξιν. Ὁ Λοβὼν Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν Μυτιλήνης Α. Ἀλεξανδρόπουλος. Ὁ Δικαστικὸς Κλητὴρ Νικόλαος Νικολαΐδης. Τὸ παρὸν δημοσιευθῆναι διὰ τῆς ἐ ταῦσα ἐκδιδομέν